

Mødet den 31. August 1911. (For lukkede Døre).

Fraværende: Clemensen.

1. (J. Nr. 10⁸—1911). Meddelelse fra **Aarhus Øresparekasse** om, at Stabsintendant Truelsen har frasagt sig Hvervet som Revisor, samt Anmodning om Byraadet vil vælge en Revisor i hans Sted.

Lærer Th. Vinten valgtes.

2. (J. Nr. 20¹—1911). Indstilling fra Legatudvalget om Bortgivelse af 2 Portioner af **Kancelliraad Nors og Hustrus Legat**.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 10⁶—1911). Til den ledige Plads som **Underbrandinspektør** var af Brandkommissionen indstillet som

Nr. 1. Brandassistent Chr. Hansen,

— 2. Brandmester Withen.

Formanden forelagde Indstillingen.

Jakob Jensen foreslog at vælge Skorstensfejermester Bredal og samtidig at inddrage de 200 Kr. af Lønningen, saaledes at Bredal ikke fik andet Vederlag end 100 Kr. i Uniformsgodtgørelse.

Formanden mente, at Hr. Jakob Jensens Forslag, hvis det blev vedtaget, maatte medføre en Forandring i Vedtægten.

Simonsen anbefalede Hr. Jakob Jensens

Forslag. Han havde i Brandkommissionen bragt Bredal i Forslag, men var fra en vis Side blevet meget stærkt afvist under Henvisning til, at Bredal som Skorstensfejer havde Mødepligt, og at der derfor ikke kunde gives ham særlig Betaling. Efter Hr. Jakob Jensens Forslag kom man imidlertid ud over den Vanskelighed. Efter at Brandkommissionen havde vedtaget Indstillingen, havde Taleren faaet oplyst, at Bredal i 1893 af Byraadet havde faaet officiel Udnævnelse som den tidligere Underbrandinspektør, Hr. Magnus Nielsens, Stedfortræder, og denne Udnævnelse var vedblivende gældende. Naar Hr. Bredal saaledes siden 1893 havde udført denne Tjeneste fuldt tilfredsstillende, kunde man ikke godt forbigaa ham nu.

M i k a e l J o h a n s e n anbefalede at holde sig til Brandkommissionens Indstilling. Det forbavsede ham, at Hr. Simonsen kunde støtte Hr. Jakob Jensens Forslag, da Hr. Simonsen sammen med Hr. Samuelson havde tiltraadt Kommissionens Indstilling. Da Hr. Bredal som Skorstensfejer havde Mødepligt, var der ingen Anledning til at give ham en særlig Udnævnelse. Han tvivlede stærkt om Rigtigheden af den af Hr. Simonsen omtalte Udnævnelse i 1893.

S i m o n s e n gjorde opmærksom paa, at man efter Hr. Jakob Jensens Forslag ikke kom til at betale Hr. Bredal. I Kommissionen havde han ikke været bekendt med Bredals Udnævnelse i 1893; havde han været det, havde han fastholdt sit Forslag om at vælge Bredal.

S a m u e l s e n ansaa de tre foreslaaede for lige gode. Han havde ganske vist været med til at indstille de Herrer Hansen og Withen, men nu forelaa der andre Oplysninger, end da Indstillingen foretoges. Da Bredal var ældre end

Hansen og tilmed i 1893 var blevet udnævnt til Stedfortræder for Underbrandinspektøren, kunde Taleren ikke være med til nu at forbigaa ham.

Formanden mente det givet, at Hr. Jakob Jensens Forslag maatte sendes til Brandkommissionen til Erklæring, inden der kunde foretages nogen Afstemning i Sagen.

Jakob Jensen havde intet imod at lade Brandkommissionen erklære sig om hans Forslag. Skulde Kommissionen ønske, at Bredal skulde have de 300 Kr., skulde Taleren ikke fastholde den Del af sit Forslag.

Magnus Nielsen oplyste, at Bredal ikke var blevet udnævnt til Stedfortræder for Underbrandinspektøren, men for den tidligere Brandassistent.

Simonsen skulde ikke bestride den formelle Side af Sagen, men Fakta var dog, at Hr. Bredal var blevet udnævnt til Hr. Magnus Nielsens Stedfortræder.

Sagen udsattes for at indhente Brandkommissionens Erklæring.

4. (J. Nr. 26⁴—1911). Ansøgning fra fhv. Gæstgiver Jens Søren Jensen om **Æresoprejsning**.

Anbefaledes.

5. (J. Nr. 24⁶—1911). Ansøgning fra Tandtekniker Louis Wejner Petersen om **Fuldmyndighedsbevilling**.

Anbefaledes.

6. (J. Nr. 12¹¹—1911). Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser**.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 296—1911). Anmodning fra Villaejere ved Strandvejen om **Køb af et Grundstykke**, der ligger bag ved deres Haver.

Fra Skovudvalget forelaa følgende Indstilling:

»I Anledning af foranstaaende Andragende indstilles, at Byraadet giver Udvalget Bemyndigelse til at afhænde de ommeldte Arealer for en Pris af 2 Kr. 50 Øre. pr. □ Alen og iøvrigt paa de Vilkaar, om hvilke Udvalget maatte enes med Køberne, særlig med Hensyn til Arealernes Afgrænsning mod Skoven (hvorved bemærkes, at der er opstillet som en Betingelse for Salg til den nævnte Pris, at det afhændede Areal bliver mindst 10000 □ Alen), saa vel som med Hensyn til Hegnets Beskaffenhed, Bevaringen af Træerne udenfor det nye Hegn og Indretningen af Vandafløbet langs Havernes vestlige Grænse.«

F o r m a n d e n forelagde Indstillingen, idet han oplyste, at det drejede sig om en Udvidelse af de paagældende Villahaver mod Vest paa ca. 15000 □ Alen. En Del af den Skov, der var Tale om, hørte ikke til den gamle Skov, men var plantet senere, Fredsskovforpligtelsen hvilede kun paa det sydlige af Arealet. Udvalget gik ud fra, at de paagældende Grunde maatte betragtes som Baggrunde, saa de ca. 30000 Kr., de vilde indbringe, var altsaa Penge, man aldrig havde gjort Regning paa.

M o u s t e n kunde anbefale Indstillingen, idet han gik ud fra, at der aldrig maatte bygges paa Grundene.

J a k o b J e n s e n tilraadede, at man fraveg Forbeholdet om Indretningen af Vandafløbet langs den vestlige Grænse. Det var ganske vist kedeligt, at man maatte gaa med til at fjerne noget af den gamle Fredsskov, men det drejede sig kun om ialt 13 Træer, saa Sagen var jo ikke stor. En bestemmende Grund for ham til at gaa med til Salget var, at jo større Grunde, der blev til

disse Villaer, jo større Skatteydere vilde der komme til at bo der.

Magnus Nielsen vilde dog finde det rigtigst at være paa den sikre Side med Hensyn til Afvandingsforholdene.

Indstillingen vedtoges.

